

I

Dnia 28 lipca br. mija trzecia rocznica podpisania umowy międzynarodowej między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską, która stanowi owoc długoletniej pracy zapoczątkowanej protokołem uzgodnień z 6 lipca 1974 r.

Stolica Apostolska podpisując Konkordat - negocjowany w ostatniej fazie w oparciu o polski projekt rządowy - kierowała się szczerą intencją należytego ułożenia stosunków między Państwem polskim a Kościołem katolickim na zasadzie autonomii i niezależności oraz współdziałania na rzecz dobra wspólnego całego społeczeństwa, a nie chęcią uzyskania przywilejów. Podpisana umowa zawiera przeto wszystkie konieczne elementy do trwałego ułożenia takich poprawnych stosunków i owocnego współdziałania.

II

Niestety, po trzech latach dyskusji nad Konkordatem nie doszło do jego ratyfikacji, mimo różnych inicjatyw zmierzających do wyjaśnienia podnoszonych trudności.

Jest to zjawisko niepokojące, zwłaszcza gdy się zważy, że wbrew intencji stron sama umowa i jej zapisy są często postrzegane jako przedmiot rozgrywek politycznych i deklaracji wyborczych opartych na błędnej interpretacji.

Stolica Apostolska w sposób oczywisty i zdecydowany dystansuje się od takich postaw. Jest nie do pomyślenia, aby wdawała się ona w jakiegokolwiek rozgrywki polityczne, gdyż nie jest to zgodne z jej naturą oraz jej religijnym posłannictwem.

III

Nuncjatura Apostolska w Polsce żywi nadzieję, że sprawa ratyfikacji zostanie doprowadzona do końca z poszanowaniem godności i wolności religijnej każdego człowieka oraz zasad dobrego obyczaju międzynarodowego. W ten sposób - zgodnie z pierwotną intencją - przyczyni się ona do harmonijnego rozwoju stosunków między Państwem a Kościołem w Polsce.